

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 35

Fylke: Nordland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Tjøsen

Emne:

Bygdelag: - - -

Oppskr. av: Hans Chr. Eckelund

Gard: Fagerlid

(adresse): Tjøsen

G.nr. 35 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

67 år. Tjøsen

SVAR

S.

Jeg vil på forhånd søke
 meddele det for disse spørsmål
 med nr. 1-6. 1. Det er no her
 skutt med ildrygging her
 i fjordene. Såvidt jeg vet
 er her no omkring 40-45 år
 sedan det sist var brigg-
 gjen her, her det og det var
 til i jul. 30 år for
 dei skutta er ukjent så godt
 å sege, men største grunn
 men her og var, at dei
 dei fæse fra dei gamle
 ildryggjarene og at ein
 "skutta meikje med
 kornrykning seer og legg
 det er korn, at det var
 lett som fæse å seer det
 feien å kjipe i her og
 her seer det an i
 skutte her seer det
 (et av og var seer det

sammen 1911, reiste og ble
Bergen og kjøpte ~~beholdt~~
beholdt lappene og det var
rengjør ferietid på dei tider

4. Det kunde godt være
for en 30-40 år sedan at
en fagra il av sump eller
sikker og lekens det som
kalla "erakail" d. v. s. sopp
en skudd på så og så myr-
ke kor uskrakji (ener)
og ha i ølet. Var en heidi-
ge var det nok så godt
il dette, med en firk
god smakk. 5. Tomten slym.
med en sopp og skjive
beholdt den, - i minste lea
og skjive ligg det outa-
la.

B.

7-12. Det var lussfaren
som stod for kriggingen, men
sæes var det ofte slik, at i
ei bygg eller luss var det
gjerne en eller fleire som
hadde nå på seg for å være
flekke kriggare, og ei
var det særlig for lusslapp
dette storkriggarene mest
for min ved under høst
lege hvor i en familie.

- 9. En som skjive det var
beholdt, at fleire lusslapp
slo seg sammen om et bygg.
- 10. Det var kriggare særlig for

jær, kændtæys og slæffen.
 Til slæffen laga dei hælst
 veikk' ol (tæntol?), Skied.
 "dei ha steekt år ter slæffen
 og kænstjær drikka mjøkkjær
 doacet, nær dei ~~so~~ solet.
 se og kjæste kæn med
 hingvinn. Kænd det for
 alvorleg fjølgyot. "11. 7 gam-
 le dagar var der og reglar
 for kær mjøkkjær dei skiedt
 kærjyggjær ter dei gæmsvæled-
 mengar. Læg kæn sæcis
 nemna, at i Op-Soza, kæn I
 av statingsmann, Gees Tveit
 (avtæden i 1949) stævder under
 sida 563 at formannskapet for
 Op hadde fine seg i sak
 den 12. mai 1838. Kær mjøkkjær
 ein kænd drikka i kændtæys.
 Med 32 mot 3 røgstær væt
 vedteke i: For mjøkkjær 1839 skal
 ingær kærjyggjær mæn ein 1 1/2
kænna mæst ter eit kænd-
 tæys, og ikkje kjøpa mæst
 mæn ter det ein 12 kænner
 kænnevin. Ter eit grævle
 skal ikkje kærjyggjær mæn
 ein 1 kænna mæst og ik-
 ke kjøpa mæn, ein 6
 kænner kænnevin, og ter eit
 kærusot mæn terre lag
 kærjyggjær 1/2 kænna mæst
 og kjøpa 3 kænner kænne-
 vin" — (Op hører den tæda

III

anfata: Os Samnanga, Tessa,
 Hælcauddar og Skandöik)
 Ein vjef þenkr, ætt
 ein sum verkeleg vidd
 vera nokkot þar i bygð
 "hadde ættar og skandö
 þit ei kvar þin for i þjotr
 ein vouta men vjef gjet
 (gjetar)

C.

Her kan eg skyr gva
 riko þessleddis

D.

Lekkins

E.

Sam vranfar, men eg
 har þogt outaen, at ætt
 var manng þing i passa
 þa.

F.

Sam vranfar, men eg
 har þogt, at miv ætt var
 oppskoka skedd og rannar
 vera men, og ætt gjetkist
 miv vrasant þat þing man
 og gva.

G.

Sam vranfar, men eg
 þigkjest þing. at gamle
 þack þotade dei mitte
 stá ei fæer veskál þá
 þota þit þantret

H. Veis skyr riko.